

एक हात लांब..

कालपासून घरातल्या सिलींग फॅनचा खडाम खडाम, खुटूम खुटूम असा आवाज येत होता. आई वैतागून बाबांना म्हणाली “तो पंखा तरी दुरुस्त करा नाहीतर बंद तरी करा. या आवाजाने डोकं उठलंय माझं. सतत ख-ख खू-खू सुरूच त्याचं.”

बाबा भुवया उंचावत म्हणाले, “दोन्ही करतो. तू सांगितलेली दुसरी गोष्ट आधी करतो आणि आधी सांगितलेली गोष्ट मग करतो. कळलं?” हात नाचवत सारा म्हणाली, “नाही कळलं.”

“अगं म्हणजे आधी पंखा बंद करतो आणि मग तो दुरुस्त करतो.” असं म्हणत बाबांनी दारामागे ठेवलेली अॅल्युमिनीयमची फोल्डींग शिडी आणली. पंख्याखाली ठेवून उघडली.

पदराला हात पुसत पंखा बंद करत आईने विचारलं “काही मदत हवीय का?”

उड्या मारत सारा म्हणाली, “मी आहे आई..”

पंखा थांबताच बाबा सावकाश शिडीवर चढले आणि आई स्वयंपाकघरात गेली.

“अरेच्या ती पंख्याची कॅनोपी खाली घसरली आहे. त्यामुळेच त्याचं ख-ख खू-खू, ख-ख खू-खू सुरू आहे.”

“पण ती खाली का घसरली?”

“अगं सारा, पंखा फिरताना त्याची दांडी पण हलत असते. धक्के लागून त्या कॅनोपीचा स्क्रू सैल झाला आणि घसरली की ती. तो स्क्रू घट्ट केला की झालं.”

“म.. तुम्हाला तो स्कू ड्रायव्हर देऊ का?”

“अगं स्कूचं डोकं पाहून त्या मापाचा योग्य स्कू ड्रायव्हर निवडावा लागतो. हा कॅनोपीचा स्कू इतका लहान आहे की त्यासाठी आपल्याकडे तो छोटा टेस्टर आहे ना, तोच दे मला.”

साराने सामानाची बॅग उघडली. त्याबॅगेत वेगवेगळे पाने. लहान मोठे स्कू ड्रायव्हर, वायरींचे तुकडे, नट-बोल्ट, वॉशर्स असलं काहीबाही सामान होतं. साराने त्या पसाऱ्यातून बरोबबर टेस्टर बाहेर काढला. विजेचा प्रवाह आहे की नाही हे शोधण्यासाठी त्याचा उपयोग व्हायचा.

टेस्टर घेऊन सारा आली. बाबा शिडीवर उभे होते. आता हा टेस्टर बाबांना द्यायचा कसा? साराला प्रश्न पडला.

बाबांनी साराच्या मनातलं ओळखलं. “थांब मी तुला एक कोडं घालतो. ह्या टेस्टरचे टोक माझ्याकडे करून जर तू माझ्या दिशेने वर उडवलास तर ते टोक मला लागू शकेल. आणि टोक तुझ्याकडे ठेवलंस तर तो खाली तुझ्या अंगावर पडेल कारण टेस्टरची मूठ जड असते. म.. आता मला सांग हा टेस्टर अत्यंत सुरक्षितपणे माझ्याकडे तू कसा फेकशील?” बाबांच बोलणं थांबलं आणि साराचं विचार चक्र सुरू झालं.

इतक्यात आईने किचन मधून डोकावून पाहताना हात लांब केला. क्षणात साराला आयडिया सुचली. उजव्या हाताचं पहिलं बोट सरळ करून चुटकी वाजवत सारा म्हणाली, “बाबा व्हा तयार. मी फेकते हा टेस्टर तुमच्याकडे..”

बाबा घाबरून म्हणाले, “अगं पण कसा फेकणार? नाहीतर त्या पंख्यासारखं खडाम खडाम, खुटूम खुटूम मला करावं लागेल.”

सारा हसतंच शिडीच्या पायाशी उभी राहिली. तिने उजव्या हातात टेस्टर आडवा धरला. हात सरळ लांब केला. आणि बाबांना म्हणाली “आता कॅच पकडा. मी टेस्टर आडवा फेकणार आहे म्हणजे त्याचे टोक तुम्हाला लागणार नाही. टेस्टर आडवा वर आल्याने त्याचा कॅच पकडणं तुम्हाला सोपं होईल..”

साराला मधेच थांबवत बाबांनी विचारलं “अगं पण माझा कॅच सुटला तर..?”

“बाबा असं हो काय विचारता? समजा तुमचा कॅच जरी सुटला तरी टेस्टर माझ्यापासून ‘एक हात लांबच’ पडेल. हो किनई?”

बाबा काही बोललेच नाहीत फक्त हसत-हसत हं..हं.. करत गुरगुरले आणि कामाला लागले.

साराला थोपटत आई म्हणाली,“व्वा! दोघांचा ही आवाज बंद झाला. एक पंख्यांचा आणि दुसरा...”

आईकडे पाहात बाबा म्हणाले,“म्हणून तर मी साराचा फॅन आहे.”

आणि घरातले तीन सजीव पंखे हँ हँ करत हसू लागले.

.....

राजीव तांबे.
rajcopper91@gmail.com